

9. Üheksas väide: delegeeritud määruse (EL) 2015/63 loogika riskirühmadesse määramise kohta on vastuolus hierarhiliselt kõrgema tasandi õigusega

Delegeeritud määruse I lisa 2. sammu kohane riskirühmadesse määramine toob kaasa selgelt ebaõiglasel tulemusel ja on seega vastuolus riskiprofiilile orienteerituse nõudega ja võrdse kohtlemise üldpõhimõttega.

- (¹) Komisjoni 21. oktoobri 2014. aasta delegeeritud määrus (EL) 2015/63, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/59/EL seoses kriisilahendusrahastutesse tehtavate *ex-ante*-osamaksetega (ELT 2015, L 11, lk 44).

6. juulil 2022 esitatud hagi – Max Heinr. Sutor versus SRB

(Kohtuasi T-423/22)

(2022/C 359/98)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Max Heinr. Sutor OHG (Hamburg, Saksamaa) (esindajad: advokaadid A. Glos, M. Rätz, T. Kreft ja H.-U. Klöppel)

Kostja: Ühtne Kriisilahendusnõukogu (SRB)

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada hagejat puudutavas osas kostja 11.aprilli 2022. aasta otsus (SRB/ES/2022/18) ühtsesse kriisilahendusfondi tehtavate 2022. aasta *ex-ante* osamaksete arvutamise kohta;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja üheksa väidet.

1. Esimene väide: delegeeritud määruse (EL) 2015/63 (¹) artikli 5 lõike 1 punkti e rikkumine, kuna kostja ei jätnud ühtsesse kriisilahendusfondi 2022. aasta eest tehtavate *ex-ante* osamaksete arvutamisel välja hageja poolt usaldusisikuna hallatavaid hageja klientide vahendeid. Delegeeritud määruse (EL) 2015/63 artikli 5 lõike 1 punkt e on sellistele pankrotivarast väljastatud klientide vahenditele kohaldatav, kuna nad vastavad nimetatud sätte ühemõttelises sõnastuses esitatud koosseisutunnustele.
2. Teine väide: rikutud on proportsionaalsuse põhimõtet, mis tuleneb määruse (EL) nr 806/2014 (²) artikli 70 lõike 2 teisest lõigust koosmõjus direktiivi 2014/59/EL (³) artikli 103 lõikega 7, osas, milles vaidlustatud otsusega määratakse üksnes hageja bilansis kajastatud riskineutraalsete usalduskohustuste alusel mitu korda kõrgem pangamaks. Otsus on vastuolus pangamaksete eesmärgiga ega ole selle saavutamiseks vajalik ning otsusega tekitatud riive ei ole otsuse eesmärkidega võrreldes proportsionaalne.
3. Kolmas väide: rikutud on võrdse kohtlemise põhimõtet, kuna vaidlustatud otsusega koheldakse objektiivse põhjendusega hagejat teisti kui teisi krediidiasutusi, kelle riigisisese raamatupidamisstandardid ei eelda usalduskohustuste kajastamist või mis käsitlevad neid rahvusvahelise finantsaruandlusstandardi (IFRS) alusel, ning teisti kui investeerimisühinguid, kellel ei ole samaaegselt krediidiasutuse tegevusluba ja kes haldavad oma klientide vahendeid.

4. Neljas väide: rikutud on Euroopa Liidu põhiõiguste harta (edaspidi „harta“) artiklit 16, kuna riskineutraalsete usalduskohustuste arvessevõtmine hageja 2022. aasta pangamaksu määramisel tõi kaasa selle märkimisväärse suurenemise.
5. Viies väide: rikutud on ELTL artiklit 49 koosmõjus ELTL artikliga 54, kuna vaidlustatud otsus riivab hageja ettevõtlusvabadust liikmesriigis, kus asub tema põhitegevuskoht, kusjuures see riive on ebaproportsionaalne ja seab hageja halvemasse olukorda kui teistes liikmesriikides asuvad teised krediidasutused, kellel on krediidasutuse tegevusluba.
6. Kuues väide, et rikutud on harta artikli 41 lõike 2 punkti a kohast õigust olla ära kuulatud, kuna kostja andis hagejale otsuse eelnõu analüüsimiseks ja konsultatsioonide raames seisukoha võtmiseks ebapiisava üheteistkümne tööpäeva pikkuse konsulteerimisperioodi.
7. Seitsmes väide: rikutud on harta artikli 41 lõiget 1 ja lõike 2 punkti c ning ELTL artikli 296 teist lõiget, kuna hagejal ei ole võimalik vaidlustatud otsuse põhjenduste alusel oma osamakse suurust kontrollida.
8. Kaheksas väide: harta artikli 47 lõikest 1 tuleneva tõhusa kohtuliku kaitse põhimõtte rikkumine, kuna vaidlustatud otsuse puudulik põhjendus ei võimalda hagejal hinnata, kas otsus on õiguspärane või tuleb see tal vaidlustada.
9. Üheksas väide (teise võimalusena): delegeeritud määruse (EL) 2015/63 artikli 14 lõike 2, artikli 3 punkti 11 koosmõjus artikli 5 lõike 1 punktiga e ja artikli 3 punktiga 2 arvatud maksubaas on tühine, kui neid sätteid tõlgendatakse nii, et krediidasutuse tegevusloaga investeerimisühingute usalduskohustusi võetakse pangamaksu arvutamisel arvesse, kuna see on vastuolus direktiivi 2014/59/EL artikli 103 lõikega 7, võrdse kohtlemise põhimõttega, harta artikliga 16 koosmõjus ELTL artikliga 54.

(¹) Komisjoni 21. oktoobri 2014. aasta delegeeritud määrus (EL) 2015/63, millega täiendatakse direktiivi 2014/59 seoses kriisilahendusrahastuses tehtavate *ex-ante*-osamaksetega (ELT 2015, L 11, lk 44).

(²) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. juuli 2014. aasta määrus (EL) nr 806/2014, millega kehtestatakse ühtsed eeskirjad ja ühtne menetlus krediidasutuste ja teatavate investeerimisühingute kriisilahenduseks ühtse kriisilahenduskorra ja ühtse kriisilahendusfondi raames ning millega muudetakse määrust (EL) nr 1093/2010 (ELT 2014, L 225, lk 1).

(³) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/59/EL, millega luuakse krediidasutuste ja investeerimisühingute finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse õigusraamistik ning muudetakse nõukogu direktiivi 82/891/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 2001/24/EÜ, 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2005/56/EÜ, 2007/36/EÜ, 2011/35/EL, 2012/30/EL ja 2013/36/EL ning määruseid (EL) nr 1093/2010 ja (EL) nr 648/2012 (ELT 2014, L 173, lk 190).

6. juulil 2022 esitatud hagi – Nordea Kiinnitysluottopankki Oyj versus Ühtne Kriisilahendusnõukogu

(Kohtuasi T-431/22)

(2022/C 359/99)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Nordea Kiinnitysluottopankki Oyj (Helsingi, Soome) (esindajad: advokaadid H. Berger ja M. Weber)

Kostja: Ühtne Kriisilahendusnõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tühistada SRB 11. aprilli 2022. aasta otsus, dokument nr SRB/ES/2022/18, seal hulgas lisad I, II ja III, osas, mis puudutab hageja ennetavalt kogutavat osamakset, ja

— mõista kohtukulud välja SRB-lt.